

AZ ASZTROLÓGIA TÖRTÉNETE

Kezdetben az asztronómia és a asztromantika összetartozott, jóval az írásbeliség megjelenése előtt. Az asztronómia ógörög fogalom, melynek jelentése „csillagok törvénye”, „csillagok kultúrája”, „égitestek csoportja” a emberiség legrégebbi tudományága. Az asztromantika az égitestek földi életre gyakorolt hatásával foglalkozott. Később az asztrológia és a csillagászat elkülönült egymástól. Az asztrológia tehát eredetileg az égitestekkel foglalkozó tudomány egészét jelentette még a 18. században is.

Hermész Triszmegisztoz

Az Ő nevéhez fűződik a Smaragdtábla szövegének megalkotása, valamint számos alkimista mű írója. Személyét homály fedi, egyesek szerint csak mitikus alak, mások szerint egyiptomi származású ember volt. Maga a név is vita tárgya, egy beavatási fokozatot jelöl, a másik magyarázat szerint *Hermész* (Zeusz és Maia nimfa gyermeke, a görög mitológiában az istenek hírnöke, a római mitológiában Mercurius a neve) és az egyiptomi *Thot* isten (az egyiptomi mitológiában az írás és a tudományok istene, az írások pártfogója és az orvosok patrónusa, íbisz vagy páviánfejjel ábrázolják) összevonásából jött létre.

A görögöktől származó Hermészre vonatkozó legkorábbi emlék keletkezésének ideje Kr.e. 1400-1300. (görög mítoszi civilizáció ideje i.e. 2500-1600)

A Smaragdtábla keletkezését sem tudjuk pontosan, valamelyik özönvíz idejére tehető.

A leletet Hermész Triszmegisztoz múmiája mellett találták egy egyiptomi sírban. Maga a tábla már nincs meg, csak a tartalma ismeretes. Második pontjának magyar fordítása így hangzik: „Ami lent van, az megfelel annak, ami fent van, és ami fent van, az megfelel annak, ami lent van, hogy az egyetlen varázslatának műveletét végrehajtsd.” Mai értelmezése: minden, ami a Földön történik kiolvasható az Égbolt képéből és az Ég történései a Földön is megvalósulnak.

A **babiloni csillagászok** i.e. 3. évezredben már kémlelték az eget és igen nagy pontossággal ábrázolták a Nap és a Hold mozgását. Ebből az időből maradtak ránk ékírásos agyagtáblácskák, amelyek már csillagászattal és azokon alapuló naptárkészítéssel foglalkoztak. A mezőgazdaságnak és a kereskedelemnek volt szüksége az égitestek periodikus mozgásán alapuló időmeghatározásra.

Ezzel egy időben már történtek megfigyelések arra vonatkozólag, hogy összefüggések vannak az égbolt eseményei és a Földi történések között. A Hold vont a magára leginkább a figyelmet, de a többi szabad szemmel látható esemény is jelentős volt, mint a fogyatkozások, vagy üstökösök. A tapasztalatok által alakult ki az asztrológia.

Európán kívül Indiában, Kínában, valamint az aztékoknál és a majáknál is alkalmazták.

A következő évszázadokban az egyiptomi, majd a görög civilizáció és a kor kiemelkedő csillagásza a Naprendszer tanulmányozásával és az asztrológia finomításával letették az alapjait ennek a ma is használt tudományágnak.

Az első ismert asztrológiai mű a mezopotámiai **II. Szargon** (az Újasszír Birodalom jelentős uralkodója Kr. e. 722–705) 72 részből álló műve volt.

Püthagorasz (i.e. 569 – 494) matematikus, filozófus, csillagász

Hitt a lélekvándorlásban és az újjászületésben.

Mivel minden mindennel arányos, szükségképpen az égitestek mozgásának is arányosnak kell lennie. Felfedezte a rezonancia alaptörvényét, miszerint a hang magassága a rezgő húr hosszának függvénye.

Felismerte, hogy a Hajnalsillag, az Alkonycsillag és az Esthajnalsillag egy és ugyan az, amit ma Vénusznak nevezünk.

Klaudiosz Ptolemaiosz (100 – 178) matematikus, csillagász, geográfus, asztrológus, költő. 1022 csillag leírását tartalmazó katalógust állított össze. A Tetrabiblosz asztrológiai kézikönyv szerzője. Geocentrikus világmépítője, miszerint a Föld a világmindenség középpontja.

A **Római Birodalomban** az uralkodók mellett asztrológus tanácsadók voltak. Különösen a Holdnak tulajdonítottak nagy hatást.

Arab asztrológusok: Amikor Európában lehangolt volt az érdeklődés, a Tetrabibloszt arabra fordították, így megőrizték azt az utókor számára.

Ibn Ezra (1092. – 1167.)

Arab és európai országokban tevékenykedett. A Tudás Kezdetek című könyve összegzi az akkori asztrológiai információkat.

A **XIII. században** az asztrológia három területével is foglalkoztak. Természeti ill. világi (mundán asztrológia), kérdő (horár asztrológia), tradicionális asztrológia.

A **XV. században** Mátyás király (1443.02.23. – 1490.04.06.) uralkodása alatt az udvarban szívesen látták az okkult tudományok és az asztrológia művelőit.

Regio Montanus (1436 – 1476) német matematikus, csillagász, asztrológus

A Regiomontánus házrendszer alapítója (az első megbízható egyenlőtlenházrendszer).

Nikolausz Kopernikusz (1473.02.19. – 1543.05.24.) lengyel csillagász

A heliocentrikus világmépítője.

Michael de Nostradamus (1503.12.14. – 1566.07.02.) francia orvos, csillagász, asztrológus, látnok. Összefüggésbe hozta az orvostudományt és az asztrológiát.

A **XVI. XVII. században** elfogadottá vált az asztrológia, a matematika, a csillagászat és az orvostudomány összekapcsolódása és együtt alkalmazása.

Tycho Brahe (1546.12.24. – 1601.10.24.) dán csillagász
Műszereket és táblázatokat készített. Jelentős számításokat végzett. Foglalkozott asztrológiával. Először alkalmazta a kör alakú horoszkópábrát a négyszögletes helyett.

Johannes Kepler (1571.12.27. – 1630.11.15.) matematikus, csillagász, optikus
Felfedezte a bolygómozgások törvényeit.
Az optikát tudományos szintre emelte és jelentős eredményeket ért el a témában.
Asztrológusként is dolgozott.

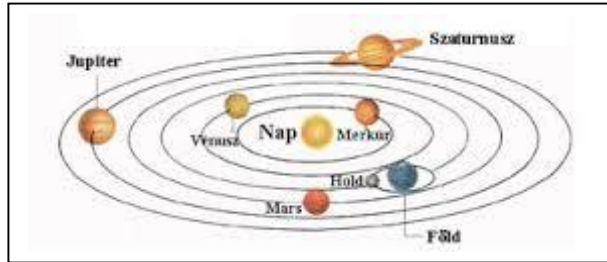
Galileo Galilei (1564.02.15. – 1642.01.08.) olasz fizikus, csillagász, matematikus, természettudós. Tudatosan használta az általa épített távcsövet a csillagászati jelenségek megfigyelésére.

A heliocentrikus világképből kiindulva végezte kutatásait, emiatt összetűzésbe került a katolikus egyházzal.

1610.01.07-én felfedezte a Jupiter 4 holdját.

Észlelte a Szaturnusz gyűrűit, habár annak természetét még nem ismerte. Megfigyelte a napfoltokat. Hegyeket és krátereket vélt felfedezni a Holdon. A Tejút csillagok sokasága. 1612-ben észlelte a Neptunuszt, de még nem tudta, hogy bolygó.

Számos fizikai kísérletet és megállapítást tett. Az ő klasszikus relativitáselméletét fejlesztette tovább Einstein.

Placidus de Titó (1603 – 1668) itáliai orvos, matematikus, csillagász, asztrológus, szerzetes
Tőle származik a Placidus-féle házrendszer. Az osztrák Főherceg gyakran kért tőle tanácsot, különösen katonai hadjáratokkal kapcsolatban.

Williem Lilly (1602.05.11. – 1681) angol asztrológus
A kérdő asztrológia legismertebb képviselője.

A **XVIII. XIX században** Európában megcsappant az érdeklődés az asztrológia iránt kivéve Angliát.

Alan Leo (William Frederick Allan 1860.08.07. – 1917.08.30.)

A modern asztrológia szülőatyja, folyóiratot szerkeszt, hivatásos asztrológus. 1915-ben alapította a Londoni Asztrológiai Szabadkőműves Páholyt.

A **XX. század** háborús évei bomlasztóan hatottak. Hitler csalódott az asztrológiában és könyvet írt, amelyet bebörtönzéssel torolta meg. A katolikus egyház is több ízben üldözte. A materialista világszemlélet miatt nem lehetett terjeszteni és gyakorolni. Titokban, kis csoportokban, buddhista missziókban, föld alatti szervezetekben lehetett csak a tanokat elsajátítani.

Vivian Robson Erwood (1890.05.26. – 1942.12.31.) angol asztrológus

A Londoni British Múzeum munkatársaként felkeltette az érdeklődését az asztrológia. Tanulmányozta a régi műveket, később maga is írt az állócsillagokról, csillagképekről, az elekciónokról, stb.

Baktay Ervin Dr: (1890.06.24. – 1963.05.07.) festőművész, művészettörténész, orientalista, asztrológus, író, műfordító.

Tanulmányozta az indiai vallásokat és kultúrát, felkutatta Kőrösi Csoma Sándor egykori tartózkodási helyeit. Igazgató helyettese volt a Kelet-Ázsiai múzeumnak. Munkája, *A csillagfejtés könyve* kötelező olvasmány minden asztrológus jelölt számára.

Olivia Barclay (1919.12.12. – 2001.04.01.) angol asztrológus

Felelevenítette Williem Lilly kérdő asztrológiai módszereit, kurzusokat indított az USA-ban, Angliában és Japánban.

A pápák és az asztrológia: II. Szilveszter, aki 999-ben foglalta el a pápai trónt „Mágus Pápa”-nak nevezték asztronómiai, matematikai és filozófiai tudása miatt. Pápasága alatt a Spanyolországban működő arab iskolákban együtt tevékenykedtek muszlim, keresztény és zsidó tudósok. A későbbi pápák közül is sokan egyet értettek a tanokkal, mint például II.Gyula, (1503. – 1513.) VII. Kelemen, (1523. – 1534) V. Szixtus (1585. – 1590).

A magyar törvények szerint az asztrológiát nálunk tudományos rangra emelték. 1998 óta természetgyógyászati módszerként alkalmazható.

2014.12.26.
Ujvári Csilla